

Pohádkové postavičky na jevišti

V neděli 8. 11. 2015 se konalo zahájení už osmého ročníku JUNIORFESTU. Zahájení se konalo v Káčku, jako každý rok. Když se všichni usadili, žáci Základní školy v Dobřanech nám zatancovali představení, které si připravili. Celým zahájením nás provázeli moderátoři ze třídy 6.B. Na pódiu se postupně objevily různé pohádkové postavy, které vždy pronesly krátkou řeč. Mohli jsme si tak připomenout Saxanu, Harryho Pottera, Pana Tau, Pata a Mata, Maxipsa Fika s Ájou a další. Když pohádkové postavy odešly, přišla na podium paní Marie Poledňáková a mladí moderátoři s ní udělali krátký rozhovor. Paní Poledňáková byla velmi milá a bylo vidět, že to s dětmi prostě umí. Na pódiu se také objevil pan starosta Martin Sobotka a ředitelka festivalu Judita Soukupová. Když účinkující pomocí kouzel vykouzlili lektvar, který dali ochutnat přítomné porotě, bylo slavnostní zahájení ukončeno a my jsme měli možnost získat při autogramiádě podpis paní Poledňákové a obou moderátorů. Publikum vypadalo nadšené a i my se už teď těšíme na příští rok.

Naty a Bára
redaktoři Podlavičnicku ZŠ Dobřany

Ve spolupráci:

Generální partner:

Hlavní partneři:

Za výrazné podpory:

Hlavní mediální partner:

Dopravu hostů zajišťuje:

Přepravce filmů:

Mediální partneři:

Partneři:

JUNIORFEST 2015

OČIMA FESTIVALOVÝCH REPORTÉRŮ

číslo 2

pondělí 9. listopadu 2015

zdarma

O čem budu dnes vyprávět?

Z Juniorfestu každý večer telefonuji rodičům abych jim krátce poreferovala o tom, co jsem zažila, s kým jsem dělala rozhovor, co se mi povedlo a naopak nepovedlo... A víte o čem jim budu vyprávět dnes? Hlavním tématem budou nejen strašidla, ale přece i předávání zlaté rafičky! Tu dnešní rok získala, jako první, Marie Poledňáková. Jak celá událost proběhla? O tom se můžete dočíst mimo jiné v dnešním vydání festivalových novin. Pěkné čtení, Vám za celý tým reportérů přeje,

Barborka Nyklesová

Dnes se v Domažlicích v MKS konala moc krásná akce, děkujeme za pozvání Martince Miškové z Juniorfestu. Byl to pro nás krásný zážitek. Domažličtí jsou opravdu akční a dorazili v hojném počtu Emotikona směle. A protože nadačnímu fondu jak jistě mnozí víte, předcházela komunita Domažlická šance onkoláckým, bylo nám ctí se sem vrátit a užít si sobotní dopoledne Emotikona směle. Mnozí jste se zastavili u našich stolků a sami jste se přihlásili, že náš fond a naši činnost znáte, to nás opravdu moc potěšilo a díky vašemu příspěvku jsme dnes neodjeli s prázdnou, ale přičetli jsme od Vás krásné číslo 2 740,- Kč!!! Děkujeme.

Vaše onkotety

Práce je lék

Festivalové ocenění Zlatá rafička si na letošním ročníku Juniorfestu převzala paní režisérka **MARIE POLEDŇÁKOVÁ**. Po nekonečné autogramiádě si na mě udělala chvilku na rozhovor. Sdělila mi své dojmy z Juniorfestu a také se podělila o zážitky z filmového prostředí.

Máte nějaký recept na to, že vypadáte tak skvěle?

Za prvé je to určitě lichotka, ale můj lék proti stárnutí je pracovat, nikdy nic nevzdávat. Má práce mě obohacuje.

Když natočíte film, co si přejete, aby divákům přinesl?

Myslím na to, abych diváky pobavila a potěšila celým příběhem. Ale nikdy nepřemýšlím nad tím, aby film získal nějakou cenu. Největší napětí pro mě je, kolik lidí se přijde na film podívat.

Bylo pro vás něčím specifické natáčení v cizí zemi?

Bylo to velmi těžké. Jak se říká „Kdybych to byl věděl, tak bych tam byl nechodil.“ Někdy to přesahovalo míru trpělivosti, ale zvládli jsme to senzačně. Určitě zásluhou mého filmového štábu. Když jsou s vámi lidé, kteří s vámi drží, tak je to úžasné.

V rámci Juniorfestu měli diváci možnost zhlédnout v Zámeckém kině Horšovský Týn film Dva lidi v ZOO. Vzpomínáte si na nějaký veselý zážitek s roztomilým orangutanem?

Veselých příhod s orangutanem je strašně moc. Například, když jsme ho převáželi autem, tak bylo velké štěstí, že lidé před námi nenabourali, protože orangutan zvědavě koukal z okna. Na natáčení přišel jako miminko, takže bylo velmi pozoruhodné sledovat jak s námi vyrůstá. Dalo by se to přirovnat, jako když dítě dělá první krůčky.

Jak budete vzpomínat na převzetí Zlaté rafičky?

Byl to nezapomenutelný zážitek. Budu vzpomínat určitě jenom v dobrém. Tolik překvapení jako na Juniorfestu si nepamatuji.

Natálie Nová

Vlastimil Harapes: Život je volba

Pan **Vlastimil Harapes** je mezinárodně uznávaný baletní mistr a k nám na Juniorfest přijel jako host paní Marie Poledňákové. Sám si v jejích filmech několikrát zahrál roli učitele baletu, což je i jedna z jeho profesí v reálném životě.

Ve filmech s paní Poledňákovou jste hrál tanečníka. Byla vám role ušita na míru nebo jste do ní byl vybrán?

Oslovila mě paní režisérka Poledňáková, jestli bych ji nepomohl jako taneční rádce pro herce, který tuhle roli bude hrát. Různé povely a všechno co tam říká, aby bylo autentické. Já řekl, že to pochopitelně není problém, a že velmi rád poradím. No a paní Poledňáková za týden přišla a řekla: „Proč bys to někoho učil, udělej si to sám“ Takže takhle jsem se k roli dostal.

Máte velmi bohaté taneční zkušenosti ze zahraničí. Vracel jste se rád domů? Na co jste se těšil?

Vždycky jsem se rád vracel, pokaždé jsem se těšil už když jsem odjížděl pryč, právě na

to, až se zase vrátím. A v té cizině se člověk hodně setkává s imigranty, musím však říct, že jsem je obdivoval, protože mají tu odvahu někde zůstat a začínat znovu. Pouštět se do dobrodružství v úplně cizí zemi a to třeba i bez možnosti návratu. Já sám jsem zjistil, že bych to neuměl. Ale život je volba.

Kde v cizině se vám nejvíce líp tancovalo? Máte nějaké zajímavé zážitky z cestování?

Vždycky to je dobrodružství. Cestování je sice náročné, ale divadla jsou prakticky skoro stejná, takže to nebyl až takový šok. I když přece jenom tančit na Kubě a v Japon-

sku... Ona tam hraje stejná hudba a i repertoár se moc neliší, takže vám to připadá, že to není skoro žádná změna. Na druhou stranu, když jsem tančil Labutí jezero, kde roli královny a zároveň mojí matky hrála na Kubě černoška, v Japonsku Japonka, tak jsem se vždycky trochu lekl, kdo že je vlastně ta má matka. V tomhle to bylo docela zábavně, jak se proměňovaly ty etnické druhy lidí. Velmi rád jsem jezdil hostovat do Itálie, ta mi byla asi nejbližší, ale přesto jsem jeden z největších úspěchů zažil v Košicích, opět v roli prince v Labutím jezeře. To se prostě nedá zapomenout.

Zuzana Eretová

Předání Zlaté rafičky – na chvíli jako v Poště pro tebe

Předávání Zlaté rafičky je vždy nevšedním zážitkem. Letošní rok tomu nebylo jinak. Jak to tedy proběhlo a kdo cenu získal? Krásným začátkem bylo pěvecké vystoupení, po kterém přišla hlavní hvězda večera – paní režisérka Marie Poledňáková. Usadila se do speciálního křesla a nestačila se divit, kolik překvapení si pro ni pořadatelé připravili. Tři sudičky a osud sehrály své role. Následovaly další písničky, tentokrát ty lidové v podání Jany a Anny Rauschových. A už přicházeli vzácní hosté! Nejprve příbuzní a známí z Nepomuka (to je ta Pošta pro tebe, která dál pokračovala...) a poté dlouholetí přátelé paní Poledňákové - Vlastimil Harapes, Pavel Nový a také její vnuk Václav. Začalo opravdu hezké povídání plné vzpomínek a zábavy. Nechybělo ani předání štrůdlů napečených paní Šánovou a autogramiáda. Atmosféra byla perfektní a myslím, že si to všichni užili. Já tedy určitě!

Barborka Nyklesová

Recenze – Lola na Hrášku

Snímek pojednává o holčičce, která žije se svou maminkou na lodi v Německu bez svého táty, který je opustil již před lety. Lola nemá moc kamarádů a ve třídě zaujímá spíš roli outsidera. Jednoho dne však do školy přijde nový kluk Rebin, s kterým se hned skamarádí. Rebin je přistěhovalec z Turecka a má nařízeno od svého otce se s nikým nebavit. Lole navíc stále chybí táta a vůbec se jí nelíbí, že její mamka si našla nového přítele. Jako to celé dopadne? Film je určen pro děti od šesti let a velmi se dotýká aktuálního citlivého tématu přistěhovalců v Evropě a o lidskému přístupu k tomuto problému. Z mého pohledu je film skvěle zprostředkovaný pro mladší diváky a poukazuje na to, jak bychom se asi měli chovat k lidem v nouzi, a místo žalování a udávání, jim spíše pomoci. Herečka Loly je přesvědčivá a roli zvládla na jedničku.

Zuzana Eretová

Kouzelným autem do světa večerníčků

V nedělním slunečném dopoledni jsme se vydali do plzeňského Depa, kde se konal Den s Českou televizí. Děti se tak měly možnost setkat se svými oblíbenci a dospělí si zavzpomínat na dětská léta. Po celou dobu mezi námi pobíhaly dvě známé dvojice postaviček z České televize, a to Ju a Hele spolu s Křemílkem a Vochomůrkou. Každý se s nimi mohl vyfotit a ti hodní se od nich dočkali i vlídného objetí. Kdo chtěl, mohl se během chvíle proměnit v samotného Večerníčka! Stačilo jen vzít si noviny, vytvořit čepičku a nasednout do jeho kouzelného auta. A koho role Večerníčka nebavila, bez problémů si vytvořil jeho postavičku jako maňáska. Nechyběly ani omalovánky Maxipsa Fíka a promítání různých večerníčků. Nikdo se tak nenudil a našel si něco, co je mu sympatické. Do světa České televize se připojily i herci z pořadu Wifina, které jsme vám představili ve včerejším čísle. Pro zvědavé hlavičky zde byl připraven i AZ kvíz! Jestliže jste věděli, kdo např. propůjčil svůj hlas Křemílkovi a Vochomůrkovi, či jak se jmenuje věrný psí kamarád Macha a Šebesťové, vaše výhra byla jistá. Celé naše juniorfestovské dopoledne bylo tedy plné zábavy, informací o našich oblíbených postavičkách z České televize a úsměvů na tvářích všech návštěvníků.

Julie

Večerníčkovská anketa

Kdybys mohl/a mít vlastní večerníček, o čem by byl?

Ela (8 let) – Byl by o krtkovi, který pomáhá svým kamarádům.

Zuzka (7 let) – Já bych měla o Maxipsu Fíkovi, a jak by zachraňoval Áju z nesnází.

Honza (9 let) – No, mně by se asi líbil robot Emil a dělal by různý vtipný kousky.

Slavomíra (30 let) – O čem by byl? Asi o nějakých hezkých postavičkách pro děti. Třeba takový krteček, toho máme moc rádi.

Líbuše (48 let) – Něco ve stylu Včelích medvídků. Hlavně, aby to byly takové ty příběhy pro děti.

Straková (77 let) – Já mám ráda ty klasický. Hlavně, aby tam nebylo žádný násilí.

Štěpán (5 let) – Křemílek a s Vochomůrkou by se šli podívat do lesa.

Olda (14 let) – Byl by o absolutně schopný babičce, která dostala superschopnosti, když se omylem nadýchala plynu ze sporáku, který zapomněla vypnout.

Julie

